

Reglerne er udformet, så disse i høj grad giver såvel brugerne som udstederne af betalingsmidler et incitament til at gøre systemerne så velfungerende og sikre, at risikoen for driftsforstyrrelser og misbrug bliver mindst mulig.

3. Lovforslagets nærmere indhold og forholdet til gældende ret

3.1. Lovens opbygning

Betalingskortloven er baseret på en opdeling i to forskellige regelsæt, nemlig dels regler for betalingskort og dels regler for betalingssystemer uden kort, men med kode. Opdelingen foreslås ophævet, idet det er ønskeligt med en generel regulering af samtlige de betalingsmidler, der omfattes af loven. Loven bliver herved mere enkel i sin opbygning og mere læsbar. Samtidig undgås en sondring, som i visse tilfælde kan være vanskelig at administrere.

3.2. Lovens anvendelsesområde

Betalingskortloven omfatter alle systemer, hvor der er udstedt et betalingskort, samt systemer der kan ligestilles hermed. Endvidere gælder loven for systemer uden kort, men med kode eller andet lignende legitimationsmiddel. Betalingskortloven gælder også for forudbetalte betalingsmidler som fx telefonkort, trafik kort og Danmønt.

Der findes imidlertid en type forudbetalte betalingsmidler, som ikke nødvendigvis er omfattet af lovens nuværende anvendelsesområde. Det er de såkaldte elektroniske penge. Da det er usikkert, i hvilket omfang de er omfattet af den gældende betalingskortlov, foreslås lovens anvendelsesområde ændret, således at det udtrykkeligt fremgår af loven, at disse betalingsmidler er omfattet af den kommende lov.

Lovforslaget indeholder som noget nyt en sondring mellem forudbetalte betalingsmidler og andre betalingsmidler, idet der typisk ikke er det samme beskyttelseshensyn ved forudbetalte betalingsmidler som ved andre betalingsmidler. De forudbetalte betalingsmidler har en høj grad af lighed med kontante midler.

Har et forudbetalt betalingsmiddel imidlertid en høj værdi, eller kan der ske en automatisk genoplading af betalingsmidlet, se bemærkningerne til forslagets § 2, risikerer brugere at miste mange penge, hvis et forudbetalt betalingsmiddel tabes eller bliver stjålet. Lovforslaget lægger derfor op til, at udstederne bl.a. skal have pligt til at lave funktioner, som gør det muligt for brugerne at spærre tabte eller stjålne betalings-

midler, der kan indeholde mere end 3.000 kr., eller som kan genoplades automatisk.

Lovforslaget indeholder en adgang for ministeren til efter ansøgning at undtage et betalingsmiddel helt eller delvis fra lovens bestemmelser. En tilsvarende bestemmelse findes i betalingskortloven. Som en ny-skabelse kan ministeren ved bekendtgørelse undtage visse typer af betalingsmidler helt eller delvis fra lovens bestemmelser og evt. fastsætte supplerende regler for disse. Herved tages højde for fremkomsten af nye betalingsmidler.

3.3. Generalklausul

Forslaget indeholder som betalingskortloven en generalklausul, der indebærer, at et betalingssystem skal indrettes således, at brugerne sikres gennemsigtighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug.

Der er som noget nyt indsat en formålsbestemmelse i loven, jf. forslagets § 4, stk. 1. Lovens formål er at sikre, at betalingsmidler er sikre og velfungerende. Formålsbestemmelsen, som skal læses i sammenhæng med stk. 2, opstiller nogle generelle principper, som skal iagttages ved indretningen og driften af et betalingssystem.

Generalklausulen skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan gribe ind, hvis sikkerheden ikke anses for betryggende, eller at en part – typisk udsteder eller indløser – ensidigt tilgodeser egne interesser. Ligeledes har bestemmelsen til formål at sikre, at de involverede parter gives rimelige vilkår, herunder at de har mulighed for at gennemskue vilkår og anvendelsesmuligheder.

3.4. Tilsyn og anmeldelse

Som efter betalingskortloven har udstederne fortsat pligt til at anmelde deres betalingssystem til Forbrugerombudsmanden, men anmeldelsen sker i forhold til betalingskortloven i en forenklet form.

Betalingskortlovens regler om Forbrugerombudsmandens tilsyn, §§ 10, 12a, stk. 3, §§ 27 og 28, er samlet i lovforslagets § 16. Herudover varetager Konkurrencestyrelsen, som en konsekvens af lovændringen i april 1999, tilsynet med overholdelsen af reglerne om dækning af udsteders og indløseres omkostninger, lovforslagets §§ 13 og 14, stk. 1.

Tilsynet efter dette lovforslag skal ske efter de hidtidige principper. Det er således vigtigt at fremhæve, at det først og fremmest er udstederne af et betalingsmiddel, der har ansvaret for, at betalingsmidlet er tilstrækkeligt sikkert og velfungerende. Men også indløserne skal sikre, at de dele af betalingssystemet, som de har ansvaret for, er sikre og velfungerende.